

STATSMINISTER KÅRE WILLOCHS HILSNINGSTALE

KONSERTHUSET I OSLO 25. AUGUST 1984.

Ærede, og glitrende, jubileumsforsamling!

Den norske regjering var ikke glad da Norges konservative samlet seg i sitt eget parti - Høyre. Den norske regjering er meget glad for å kunne hilse jubelanten ved 100-års-jubileet!

Da Høyre ble stiftet, var de konservative nylig kastet ut av regjeringstilling. Men de kom sterkt igjen!

Det var ingen enkel oppgave partiets fedre påtok seg. Emil Stang uttrykte det slik:

"Skjønt vi efter historiens vidnesbyrd må vente, at der vil kreves både utholdenhet av oss som parti og som individer, stoler jeg dog på, at vår dag nok også vil komme".

Han fikk rett!

Da partiet ble stiftet, skrev Venstres aviser overbærende om "det dødsmerkede parti". Det var ikke sitt eget de tenkte på, men vårt.

En av nåtidens arvtagere til fortidens feiltagere, Trygve Bull, har nok lært litt - men bare halvt - av de radikales jordfjernhet da Høyre ble stiftet, for nå sier han at "Høyre er evig, som arvesynden".

Men - Trygve Bull tror jo ikke på arvesynden. Han har observert Høyres uslukkkelige livskraft. Men han tør ikke gi annen forklaring enn en som han selv fornekter. Fordi den riktige forklaring ville være for smertefull for en radikaler.

Den radikale vinner heder som dristig og progressiv når han forkaster gamle sannheter. Og så vinner han ny heder når han igjen forkaster sine egne tanker. De hundre år vi feirer, har vært preget av radikale forandringer i radikalismen. Derfor er de radikale forarget over en konservativ bevegelse, som er tro mot sitt eget grunnsyn, og som ikke lar seg rive med av krav om brutale kursendringer. Det er derfor Trygve Bull har rett i at vår bevegelse er så udødelig som noe menneskelig kan bli.

Vi står fast ved at samfunnet må respektere og beskytte individets rettigheter og utfoldelsesmuligheter. Det er rettsstatens grunnidé.

Vi går mot å samle for meget makt i offentlige organer, fordi "makten må være delt, for at folket skal være fritt".

Vi står vakt om eiendomsretten, som et middel til å gi enkeltmennesker trygghet, begrense politikernes makt, og stimulere den enkelte til innsats.

Den frie innsats er nødvendig for både materiell og åndelig vekst. Men den kulturelle rikdom er også avhengig av sterke røtter. Derfor står vi vakt om tradisjon og kontinuitet.

Denne trofasthet mot et grunnsyn har forledet radikalere til å hevde at Høyre lever av motstand mot forandringer. Men de er nok glade for at det de så uriktig kaller en "bremsekloss" har hindret så mange radikale skadeverk gjennom tidene.

Nå synes mange radikale at Høyre godtar altfor store forandringer i det tilvante. Det er jo gjerne de radikale som reagerer sterkest mot at noe blir anderledes enn det var. Radikalismen har degenerert til krav om radikale midler for å hindre forandring. Vi vil derimot ha mindre politiske inngrep, og et stabilt fundament for samfunnet, for å gi individet utfoldelsesmuligheter, til å skape vekst. Vi erkjenner at både materiell og åndelig vekst betyr forandring.

Det er et gammelt ord som sier at det er menneskelig å feile. Selvfølgelig kan man finne noe å kritisere i

100 års politikk. Men de beske kritikerne er mer enn halvt blinde: Mens andre hovedstrømninger i norsk politikk enten er gått i oppløsning i indre strid og splittelse, eller periodevis har truet med både full nedvæpning, revolusjon og proletariatets diktatur, har Høyre forblitt urokkelig tro mot de bærende ideer bak demokrati og nasjonal trygghet.

Og slik skal man finne Høyre i all overskuelig fremtid: Et parti som bygger aktivt videre på nedarvede grunnverdier, og beskytter både landets og enkeltmenneskers rettigheter og utfoldelsesmuligheter, for å bidra til ny vekst og fremgang!

La denne dag bli både en takk for det veldige arbeid som er nedlagt gjennom 100 år av hundretusener medarbeidere, og et løfte om fortsatt usvekket innsats for de idéer vi tror på!